

δαία. Ἀξιοσημείωτος δὲ εἶνε ἡ τελεία ἰσότης ἢ ἐπικρατοῦσα ἐν τοῖς προκαταρκτικοῖς-τούτοις σχολείοις, ἐν οἷς τὸ τέκνον τοῦ πλουσίου παρακάζεται παρὰ τὸ τέκνον τοῦ πένητος, τῶν παιδῶν συνδεομένων διὰ τῆς προσευχῆς. Ὁταν δὲ μετὰ τὰς συνήθεις ἀσκήσεις, ὁ διδάσκαλος λαμβάνει τὸν λόγον, πράττει τοῦτο ὅπως ἐμβάλη εἰς τὸν νοῦν τῶν πρεσβυτέρων τὴν ιδέαν τοῦ Μωάμεθ, ὅτε μὲν δι' ἰδίας διδασχῆς, ὅτε δὲ δι' ἀπομνημονεύσεων. Εἰς τὴν ιδέαν ταύτην ἀνάγονται τὰ πάντα, ἀνευ δ' αὐτῆς ἢ μωαμεθανικῆς διδασκαλίας δὲν θὰ εἶχε λόγον ὑπάρξεως. Ἰδοὺ δὲ διὰ ποίων λέξεων ἐκφράζεται αὕτη: «Τὸ πρῶτον πρᾶγμα ὅπερ ἐπλάσθη εἶνε ἡ οὐσία τοῦ Μωάμεθ, ἐκ δὲ τῆς οὐσίας ταύτης ὁ Θεὸς ἐξήγαγεν ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντα. Ὁ Θεὸς πρὶν ἢ πλάσῃ τὸν κόσμον, ἔσχεν ὑπ' ὄψει τὴν ιδέαν τοῦ Μωάμεθ, ἡ δὲ ιδέα αὕτη ἐξέπεμψε τρεῖς ἀκτίνιας. Ἐκ τῆς πρώτης τῶν ἀκτινῶν τούτων ὁ Θεὸς κατεσκεύασε τὸν οὐρανόν, ἐφ' οὗ ἀναπαύεται ὁ θρόνος του, ἐκ τῆς δευτέρας τὸν κόσμον ὃν κατοικοῦμεν, ἐκ δὲ τῆς τρίτης τὸν Ἀδὰμ καὶ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν γενεάν. Πᾶν ὅ,τι ὑφίσταται λοιπὸν ὑπάρχει ὡς ἐκ τοῦ φωτός τοῦ Μωάμεθ καὶ οὐδὲν ὑπάρχει τὸ μὴ ἀπορρέον ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ». Κατ' οὐσίαν ὁ σκοπὸς ὃν προτίθενται ἐκεῖνοι εἰς οὗς εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ ἐκπαίδευσίς τῶν παιδῶν εἶνε τὸ νὰ καταστήσῃσι νοητὴν τὴν ὑπεροχὴν, δι' ἧς ὁ ἰσλαμισμὸς υπερβάλλει τὰς ἄλλας θρησκείας. Ἐντεῦθεν δὲ ὁράται κρεμάμενος εἰς τοὺς τοίχους ἐκάστου σχολείου καλλιγραφικὸς πίναξ ἀναγράφων τὸ ἐξῆς χωρίον τοῦ Κορανίου, ἐν ᾧ ὁ Μωάμεθ, ὀλίγω μεριμνῶν περὶ τῆς ἀληθείας, παριστάνει αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀγγέλλοντα τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον. «Ἦ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Θεὸς μ' ἀποστέλλει πρὸς ὑμᾶς, συνῶδ' αὖ πρὸς τὰ ἰσραὴλ βιβλία, ἅτινα εἶχον ποιῆσαι γνωστὴν τὴν ἔλευσίν μου καὶ σὰς προκαγγέλλω προφήτην ἔλευσόμενον μετ' ἐμὲ καὶ καλούμενον Ἀμὲδ».

Ἐν Βισκάρα, ἥτις εἶνε ἡ σπουδαιότερα τῶν ὁάσεων τῆς Σαχάρας ἕνεκα τῆς εὐφυίας τῶν κατοίκων τῆς, ἡ στρατιωτικὴ γαλλικὴ διοίκησις κατάρθρωσε νὰ συστήσῃ ἐν ἔτει 1851 σχολεῖον γαλλικόν, εἰς ὃ ἔσπευσαν πρὸς ἐκπαίδευσιν ἅπαντα τὰ παιδιά, ἀνήκοντα ὡς τὸ πλεῖστον εἰς τὴν βαρβαρικὴν φυλὴν, ἐπεδείξαντο δὲ πρὸς τοῦτο τὸσαύτην προθυμίαν, ὥστε σήμερον ἡ γαλλικὴ γλῶσσα εἶνε ὅσον καὶ ἡ ἀραβικὴ συνήθης ἐν τῇ χώρᾳ ἐκεῖνη. Σ*.*

Εἶνε ἴδιον τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου νὰ συγχωρῇ τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, μηδὲν δὲ εἰς τοὺς ἄλλους.

ΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΡΙΑ ΖΩΙΑ

ἐν Ἰνδίαις.

Ἐπίσημὸς τις στατιστικὴ τοῦ 1870 ὑπελόγιζεν εἰς 11,416 τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων τῶν ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν, ὅτινες εἶχον ἀποθάνει τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν ἐρπετῶν. Ἄλλ' ἀρόβως δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε πολὺ κατώτερος τοῦ πραγματικοῦ, καὶ ὅτι οἱ ἐκ δηγμάτων ἐρπετῶν θάνατοι ἀνέρχονται κατ' ἔτος ἐν Ἰνδίαις εἰς πλείονας τῶν 20,000. Ὀντως δὲ κατὰ τὰς σημειώσεις, ἃς ὁ κ. **Fayrer**, εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀσχοληθεὶς, δημοσιεύει ἐν τῇ Φύσει, ἀνευ ὑπερβολῆς δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τέλους τοῦ 1880 150,000 ἢ 200,000 ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐν Ἰνδίαις δηχθέντες ὑπὸ ὄφρων.

Τούτου ἕνεκα ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἡσχολήθη εἰς ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς καταστροφὴν τῶν ἰαβόλων ὄφρων καὶ ἐξακριβώσιν τῶν συμβαινόντων θανάτων.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐν Ἰνδίαις ὑπάρχει πλῆθος ποικίλων ὄφρων, λίαν ἐπικινδύνων, τῶν πλείστων δὲ καὶ θανατηφόρων. Φοβερῶτατος ὁμολογεῖται ὁ κόβρας, οὗτινος τὸ δῆγμα ἐπιφέρει τὸν θάνατον ἐντὸς ἡμισείας ὥρας. Κατὰ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα ἐν ἔτει 1880 οἱ ἐκ δηγμάτων ὄφρων συμβάντες θάνατοι ἀνέρχονται εἰς 19,060, οἱ δὲ τῷ 1881 εἰς 18,610. Ἐφονεύθησαν δὲ τῷ μὲν 1880 212,776 ἐρπετὰ, δι' ἃ ἐδόθησαν ἀμοιβαὶ 11,663 ρούπια (ἡ ρούπια ἰσοδυναμεῖ πρὸς 2,50 φρ.) τῷ δὲ 1881, τὰ μὲν φονευθέντα ἐρπετὰ ἀνήλθον εἰς 254,968, καὶ αἱ δοθεῖσαι ἀμοιβαὶ εἰς 11,961 ρούπιας.

Ὡς πρὸς τὰ ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐρπετῶν, ταῦτα ποικίλουσι κατ' ἐπαρχίας. Οὕτως ἐν Βεγγάλῃ πᾶς ἰθαγενὴς καταστρέφων ὄφιν δύναται νὰ λάβῃ παρὰ προσώπων ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένων ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως πιστοποιητικόν, βεβαιοῦν τὸ εἶδος τοῦ φονευθέντος ἐρπετοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου δίδεται ἀμοιβὴ εἰς τὸν φονεύσαντα.

Ἐν ταῖς βορειοδυτικαῖς ἐπαρχίαις αἱ ἀρχαὶ συνέτειναν εἰς τὴν σύστασιν ἐιδικοῦ σώματος ἀνδρῶν, ἔργον ἐχόντων τὴν καταδίωξιν τῶν ἐρπετῶν. Ἐκαστος τῶν ἀνδρῶν τούτων λαμβάνει μισθὸν 2 ρούπιας κατὰ μῆνα καὶ πρὸς τούτῳ ἀμοιβὴν 30 λεπτῶν διὰ πᾶν ἐρπετὸν φονευόμενον καὶ ὑπερβαῖνον τὸν ἀριθμὸν 20 κατὰ μῆνα. Τὸ σύστημα τοῦτο φαίνεται παραγαγόν λίαν εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Ἐν Βούρμα δὲ ὁ ἀνώτατος διοικητὴς ἀπονέμει ἅπαξ κατ' ἔτος ἀμοιβὴν ποικίλλουσαν μεταξὺ 10 καὶ 20 ρουπιῶν εἰς πάντα τὰ χωρία, ὧν οἱ κάτοικοι διεκρίθησαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν ὄφρων.